

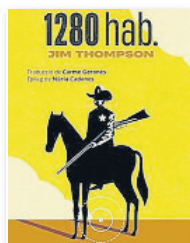
CARLOS ZANÓN



RACÓ NEGRE

Nick Corey que ets als inferns

Amb traducció al català de Carme Geronès i epíleg de Núria Cadenes, ens arriba com a novetat una de les novel·les per a les quals no passa el temps que passi: *1280 hab.* Jim Thompson (1906-1977) és la quinta essència d'autor noir, tan popular com talentós, tan literari com eficaç. Guionista i periodista, però sobre tot autor de novel·les que uneixen ritme, veu i eloqüència narrativa, hipnosi, pessimisme i amarg humor sorneguer,



1280 HAB.
Jim Thompson
La Segona Perifèria

Thompson és l'escriptor que ha escrit tres o quatre obres mestres del gènere. La majoria dels autors en la mateixa freqüència abaixen la mirada en la comparació. L'han copiat tant i n'ha socarrimat molts d'altres...

Aquí tornem a Pottsville i a sentir la veu del xèrif Nick Corey donant la seva versió dels fets. Per mostrar en què consisteix que ens expliqui una novel·la un narrador poc fiable podem recórrer a Henry James (*Un altre pas de rosca*) o Ford Madox Ford (*El bon soldat*), però no podem deixar de cap manera aquesta novel·la amb un protagonista que ens propicia alhora repugnància i fascinació, en el doble exercici de completar un personatge corrupte, cruel i violent que és i no és nosaltres. Aconseguir això només està a l'abast d'autors absolutament nascuts per narrar, mentir i dir la veritat, tot alhora.



ELS CLAUSTRES
Victor García Tur
Comanegra

García Tur (1981) és dissenyador gràfic i escriptor, premi Documenta i Sant Jordi. Aquesta és la sisena obra narrativa i ens trasllada al Nova York dels seixanta, on un vividor prova de trobar la fórmula d'enganyat abans de ser enganyat. Ritme determinista noir i *Mad men* a balquena.



CORDILLERA
Marta del Riego Anta
Adn

Atenció a aquesta autora lleonesa que busca i troba paisatge i veu pròpia. Ens porta als ports de la serralada Cantàbrica per parlar-nos del conflicte entre humans i no humans, conservacionistes i ramaders sense moralina, i sabent de què parla.



CASAS DE LOCOS
Colin Barrett
Sajalín

Colin Barrett (1982) fa el salt del llibre de relats amb aquesta novel·la, guanyadora del Nero Book Award i nominada al Booker del 2024. Violència de barri irlandès, identitats i ferides de classe obrera en una centrifugadora ben coneguda, que ens encanta. Barrett és aquí per quedar-se i marcar perfil propi.

Dels dibuixos còsmics de Benchamma al teatre sexual de Wynnne Mynerva

Hi ha artistes i "artistis"

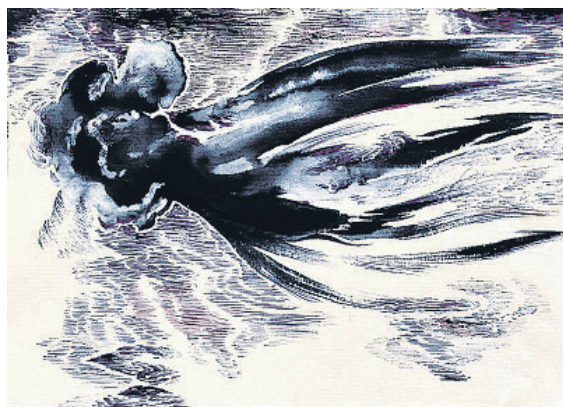
ART I ARTS

JUAN BUFILE



Si bé la fira Arco acapara aquests dies l'atenció dels mitjans de comunicació, també a les galeries d'art barcelonines hi tenen lloc exposicions recomanables. En primer lloc, la del dibuixant francès Abdelkader Benchamma, titulada *Des astres*, a ADN, i la de la Dominicana Sánchez, que inaugura la nova galeria El Principal de Còrsega, fundada per Sònia Villegas, que recentment va comissariar l'esplèndida exposició de Miró i Picasso. A la zona de Trafalgar destaquen les de Juan Escudero a Pigment i Plensa en Senda, però la mostra més espectacular és la primera individual a Espanya de Wynnne Mynerva (Lima, 1992), que presenta Mayoral fins al 26 d'abril.

Faig servir el qualificatiu *espectacular* en un sentit literal, però no admiratiu. També és espectacular, per exemple, un sorprenent videoclip patrocinat per Trump on es representen els seus somnis o plans de futur per a Gaza –les restes de Palestina–, un país actualment arrasat per les bombes. Al deliri audiovisual del president, hi veiem que la runa es transforma en una espècie d'urbanització amb platges, piscines i casinos, turistes nord-americans sobrealimentats prenent el sol, prodigioses pluges de



'Kometenbuch' (2025). Dibuix en tinta sobre paper marouffé sobre tela d'Abdelkader Benchamma exposat a ADN

Faig servir el qualificatiu 'espectacular' en un sentit literal, però no admiratiu

dòlars que cauen del cel, ondulants danses del ventre efectuades –sorprenentment– per dones barbudes i, fins i tot, una avinguda presidida per una colossal estàtua d'or –o daurada– que representa, sí, Mr. Trump: el pessimista somiadur. Una fita de l'art audiovisual porqueria i

molt públic. La mostra *El dolç nèctar de la teva sang* (sic) al·ludeix a la icònica pintura *Les dues Fridas*. Hi havia dues dones penjades del sostre amb tubs transportadors de sang i unes ungles llargues i coronades per xeringues, en al·lusió a la sida. Les seves boques eren rars. Una tenia forma de vagina i l'altra simulava un anus. Aquesta era la boca de l'artista principal. Per sort, la prótesi és de posar i treure: per parlar amb la premsa se la treu. En fi, tot aquest espectacle era digne de l'exposició *Sensation*. És a dir, sensacionalista, efectista i amb pretensions escandaloses. I sense sentit de l'humor. En aquest cas, l'objectiu és l'afirmació identitària en to victimitzat i agressiu, amb un teatre obvi. Tot i això, per desgràcia, s'acompanya amb un discurs precuinat que sembla una caricatura. D'entrada, se'ns anuncia que Mynerva (anomenada "l'artisti") posa en qüestió –literalment– "postulats cisheteropatriarcalcs blancs colonials i hegemònico-

també un hilarant i obscèr simptomat sociològic que hauria entusiasmat el dibuixant Martí Riera, autor de *Doctor Vértigo* i *Taxista*.

Però tornem a Wynnne Mynerva. Es va fer famosa perquè en una performance es va cosir el sexe per demostrar l'aversion a la penetració i a la maternitat. Una altra de les seves obres va consistir a treure's una costella perquè –segons ella– era la d'Adam, el primer home. S'opera, doncs, per motius ideològics i masclefòbics. No com d'altres, que –narcisistes empedreïts– s'arrisquen a l'extracció de les costelles flotants per augmentar la flexibilitat amb l'esperança de poder-se fer agradables autofel·lacions sense impediments ossis.

Vaig assistir a la inauguració a Mayoral, amb performance i

normatius". Punt i a part. I el següent paràgraf comença així, a tall d'apunt biogràfic: "Mynerva, com a cos no binari, va néixer i es va criar en...". I poc després s'insisteix: "Mynerva proposa una experiència en primera persona com a cos no binari colonitzat-migrant...". I bla-bla-bla. Tot i això, quan li arriba el torn a la companya de performance de "l'artisti", la defineixen superficialment, d'aquesta manera: "... la seva amiga Alexis (un cos transseropositiu migrant peruà a Barcelona)". Ho han

Mynerva es va fer famosa perquè en una performance es va cosir el sexe i en una altra es va treure una costella

llegit bé: un cos transseropositiu migrant peruà a Barcelona...!

De tant en tant, l'art contemporani ens dona ocasions riàl·leres com aquesta, que ens permeten comprendre fins a quin punt l'ostentació ideològica es pot convertir en una caricatura i en un substitut del pensament i de la lucidesa.●

AVISOS OFICIALS

Cooperativa Activa-Ment SCCL
ANUNCIO DE DISOLUCIÓN Y LIQUIDACIÓN

En cumplimiento de la Normativa vigente de la Ley de Cooperativas con lo dispuesto en el artículo 102.3 de la Ley 12/2015, del 9 de julio y de acuerdo a la Asamblea General Extraordinaria y Universal de socios celebrada el día 31 de enero de 2025, motivada en la conclusión del fin social, ha decidido proceder a la disolución y liquidación

simultánea de la Sociedad Cooperativa ACTIVAMENT SCCL, nombrando liquidadora única a Patricia Morales Arriaza, manifestando que en el Balance Final de liquidación cerrado a 31 de enero de 2025 no existen acreedores, ni deudas u obligaciones exigibles, tampoco existen desembolsos pendiente de ser satisfechos ni operaciones pendientes de conclusión.

A la vista del Balance Final de liquidación aprobado, resulta una cuota de liquidación del haber social a 0 euros, a repartir entre los cooperativistas.

Todos los acuerdos fueron adoptados por unanimidad de socios en dicha asamblea.

En Granollers, a 25 de febrero de 2025.- La liquidadora única doña Patricia Morales Arriaza.